

med at lave overenskomster. Nu har vi i hvert fald set et eksempel, hvor man laver sådan en udligningsordning.

Men vi agter ikke at blande os i overenskomstforhandlingerne, og jeg mener, at den sag er bedst tjent med at blive løst af arbejdsmarkedets parter.

Margrethe Vestager (RV):

Er det under indtryk af den genforhandlingsklausul, som er en del af overenskomsten mellem DI og CO-Industri, at statsministeren udtrykker sig sådan?

Jeg synes i hvert fald, det er tankevækkende, da jeg går ud fra, at de er enige i det gamle Hørupcitat om ingen over og ingen ved siden af Folketinget, at man fra overenskomstparternes side føler sig nødsaget til at udtrykke sig på den måde, at man vil genoptage overenskomstforhandlingerne, hvis Folketinget skulle blande sig.

For nogle af os forekommer det at være en ret stor provokation af den stilling, Folketinget burde indtage i det danske samfund.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg har ikke nogen kommentarer til de overenskomster, der er indgået eller vil blive indgået i den kommende tid. Jeg synes, det er bedst tjent med, at arbejdsmarkedets parter selv håndterer den sag uden nogen som helst form for politisk indblanding.

Men jeg vil da gerne sige så meget, at jeg ikke opfatter det som nogen provokation over for os som politikere, at arbejdsmarkedets parter ind sætter bestemmelser i deres overenskomster, der tager højde for, hvad politikerne måtte kunne finde på.

Det forhindrer jo ikke politikerne i at gøre, hvad de vil, men det giver parterne på arbejdsmarkedet en mulighed for at gøre, hvad *de* vil. Det opfatter jeg bare som naturligt i et demokrati som det danske, hvor vi har en særlig udviklet dansk model på arbejdsmarkedet, som jeg sætter stor pris på.

Margrethe Vestager (RV):

Nu plejer regeringen jo ikke sådan at være håndsky med hensyn til at regulere arbejdsmarkedet, hvis regeringen finder det nødvendigt. Statsministerens socialminister siger også meget udmærket, at hun holder fast i, at hvis ligestillingen skal på plads, skal mandearbejdspladser være med til at bestemme barseludgifterne og

ikke som i dag, hvor kun industrien betaler til sin egen barselfond.

Er det noget, statsministeren er enig i, og er der politisk vilje til at følge det op, hvis det skulle vise sig, at arbejdsmarkedet faktisk ikke kan løse det problem, som både kvinder og små virksomheder har i dag?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Regeringen agter ikke på nogen som helst måde at gå ind og blande sig i de overenskomstforhandlinger, der finder sted, og jeg tror, de er bedst tjent med, at vi nu lader dem forløbe i fred og ro på arbejdsmarkedet uden nogen form for politisk indblanding.

Så også af den grund har jeg ikke nogen intention om at kommentere de overenskomster, der er indgået eller vil blive indgået, og regeringens linje er meget klar: Regeringen ønsker, at arbejdsmarkedets parter selv løfter den her opgave.

Kl. 13.55

Formanden:

Fru Margrethe Vestager for et sidste spørgsmål.

Margrethe Vestager (RV):

Det, at regeringens linje er meget klar, og at den ønsker, at arbejdsmarkedets parter selv løfter opgaven, betyder det så også, at regeringen mener, at det er en opgave, der skal løses?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Som jeg sagde i et af mine tidligere svar, er jeg meget positiv over for at få det løst. Jeg mener klart, at det er en relevant opgave at få løst. Men jeg tror, den løses bedst ved, at det er arbejdsmarkedets parter, der gør det uden politisk indblanding.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 63

Ole Stavad (S):

I begyndelsen af januar præsenterede indenrigsministeren sammen med formanden for Finansieringsudvalget et meget digert værk med analyser osv. som et grundlag for den kommende diskussion om en udligningsreform, som jo optager vældig mange, med eller uden strukturreform. Men vi kan sige, at også i en strukturreform kommer den ind som et vigtigt led for